

பத்துக் கன்னிகைகள் THE TEN VIRGINS

ஆதார வசனங்கள் : மத்தேயு 25: 1-13.

திறவுகோல் வசனம் : மத்தேயு 25:13 “...அந்த நாளையாவது நாழிகையையாவது நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியால் விழித்திருங்கள்”

நம்முடைய கர்த்தர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு, “உம்முடைய வருகைக்கும், உலகத்தின் முடிவுக்கும் அடையாளம் என்ன?” என்று சீஷர்கள் கேட்டபோது, அவர் அளித்த பதிலின் ஒரு பகுதியாக இன்றைய தியானத்திற்கென்று எடுக்கப்பட்டுள்ள உவமையானது உரைக்கப்பட்டிருப்பதாக கருதப்படுகிறது. முந்தைய அதிகாரத்தில் எஜமானர் தம்முடைய இரண்டாம் வருகையின் காலம் வரைக்கும், அதாவது இந்த சுவிசேஷ யுகம் முழு நிறைவடைந்து, நமக்கு முன்பாக வரவிருக்கும் யுகமாகிய மேசியாவின் யுகம் துவங்கவிருக்கும் காலம்வரைக்கும், தம்முடைய ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் பல்வேறு அனுபவங்களை தடயங்களாக குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த உவமையைக் கவனத்தில் கொள்ளும்போது, முதலில் இது எல்லாக் காலங்களுக்கும் எல்லா நிலைமைகளுக்குக் கீழாகவும் பொருந்தி வருவதில்லை என்பதைக் கவனிப்பது சரியாக இருக்கும். இது, “அப்பொழுது(Then)” என்ற முதல் வார்த்தையால் காண்பிக்கப்படுகின்றது. அதாவது, “அந்தச்சமயத்தில்” “பரலோக இராஜ்யம் ... பத்துக்கன்னிகைகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கும்”. மேலும் உவமையானது பொதுவான உலகத்தைக் குறித்து விவரிக்காமல், மாறாக “கன்னிகை” வகுப்பாரை – சபை வகுப்பாரை – உலகத்தைவிட்டு வந்த தூய்மையுள்ளவர்களை, கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனிடம் வந்தவர்களை, அவருடைய இரத்தத்தில் விசுவாசம் வைத்ததினால் நீதிமானாக்கப்பட்டவர்களை, இவ்வாறு இராஜ்ய வகுப்பாராகிய மணவாட்டி வகுப்பாரில் வருங்கால அங்கத்தினர்களாக ஆக்கப்பட்டவர்களைக் குறித்து விவரிக்கின்றது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். எனவே, உலகத்தின் மனப்பான்மை அல்லது பெயரளவிலான சபையின் மனப்பான்மை என்னவாக இருந்தாலும், இந்த யுகத்தின் முடிவில், கிறிஸ்துவின் மெய்த் திருச்சபையில் ஒரு பிரிக்கப்படுதல் (separation or division) நிகழும் என்பதை இந்த உவமை காட்டுகின்றது.

யூதர்கள் மத்தியில், மணவாளனுக்கும் மணவாட்டிக்கும் இடையிலான நிச்சயதார்த்தமானது, வழக்கமாக திருமண விருந்தில் ஒன்றுகூடி வருவதற்கு ஒரு வருடம் முன்பு நடைபெறும். திருமணத்தின் கடமைகள், நிச்சயதார்த்தத்துக்குப்பிறகு ஒரு வருடம் பொருந்துவதாக இருந்தது. மேலும் அந்தக் கால இடைவெளியில். மணவாளனுக்கு ஏதேனும் துரோகம் இழைக்கப்படும் பட்சத்தில், அது திருமண ஒப்பந்தத்தை முறித்துப்போடும் அல்லது இரத்து செய்யும். இது வழக்கமாக மணவாளனால் நேரடியாக செய்யப்படாமல், இடையில் இருக்கும் முகவர்கள் மூலமாக செய்யப்பட்டது. எனவே இந்தச் சுவிசேஷ யுகக் காலத்தின்போது, சபை கிறிஸ்துவுக்கென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. மேலும் “தூரதேசத்திற்கு” சென்றிருந்தவரும், தம்முடைய மணவாட்டி வகுப்பாரின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கப்போகிறவர்களுடன் இப்போது ஓர் உடன்படிக்கைக்குள்ளாக பிரவேசிப்பவருமாகிய மணவாளனாகிய கிறிஸ்துவின் சார்பாக, உடன்படிக்கைக் கடமைகளுக்குள்ளாக அந்த சபை பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த உடன்படிக்கைகளும், ஒப்பந்தங்களும் கர்த்தருடைய மற்றும் திருச்சபையினுடைய சகோதரர்கள் மற்றும் ஊழியக்காரர்கள் மூலமாக செய்யப்படுகின்றன.

நம்முடைய கர்த்தர் தூர தேசத்துக்கு சென்ற காலத்துக்கும், அவர் திரும்பி வந்ததற்கும் இடைப்பட்ட நீண்ட காலப்பகுதியில், கிறிஸ்துவின் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அறிக்கை பண்ணினவர்களில் பலரின் தரப்பிலும் கடுமையான விசுவாசமின்மை காணப்பட்டதாக வேத வாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. வெளிப்படுத்தலில் இவர்கள் வேசித்தனம் செய்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டார்கள், மாறாக அவருடைய இரண்டாம் வருகையில் முழுமையாக மறுதலிக்கப்படுவார்கள், நிராகரிக்கப்படுவார்கள் என்று நமக்கு உறுதியளிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், கர்த்தருடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டதாக அறிக்கைசெய்யும் திரளானோர், துரோகம் செய்வார்கள் என முன்னறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தம்முடைய வருகையின்போது உலகத்திலிருந்து பிரிந்திருக்கிற, சுத்தமுள்ள, கலப்படமில்லாத, உண்மையுள்ள ஒரு “கன்னிகை” வகுப்பார் இருப்பார்கள் என்று தெளிவாக நம்முடைய கர்த்தர் அறிவிக்கிறார். இந்த வகுப்பாரைக் குறித்தே உவமையானது விவரிக்கிறது. அதோடுகூட, கன்னிகைகள் அனைவருமே மணவாட்டியின் அங்கத்தினர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள் என்பதையும், தூய்மையுடன்கூட, ஒரு குறிப்பிட்ட விழித்திருக்கும் தன்மையும் வைராக்கியமும்கூட இன்றியமையாததாகக் கருதப்படும் என்பதையும் காண்பிக்கிறது.

பரோஷியா மற்றும் எபிப்பானியா

இந்த உவமை, மில்லருடைய இயக்கத்தில் தன்னுடைய நிறைவேற்றத்தைக் காணத்தொடங்கியதென, வேதமாணவர்களில் பலர் கருதுகின்றனர், இவ்வியக்கம் 1844ல் ஏமாற்றத்தில் முடிவடைந்தது. அதற்கு சூமார் பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின் காலம் சமீபமாகிவிட்டது என்கிற ஒரு சத்தம் சபைமண்டலம் முழுவதும் தொனித்தது. அனைத்து சபைப்பிரிவினரையும் சேர்ந்த பல நேரிய குணமுடைய மனிதர்கள் இந்தச் செய்தியை நம்பி, தங்கள் விசுவாசத்தின் பலத்தில், மணவாளனைச் சந்திக்கச் சென்றதாக வரலாறு கூறுகிறது. ஆனால் மணவாளன் வரத் தாமதித்ததால் அவர்கள் ஏமாற்றமடைந்தனர்.

பின்னர் புத்தியுள்ள மற்றும் புத்தியில்லாத அனைத்து “கன்னிகைகளும்” நித்திரை மயக்கமடைந்து தூங்கிவிட்டனர். ஒரு பொதுவான மயக்கம், நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும் அரைத்தூக்க நிலை அனைவருக்கும் வந்தது. அவர்களில் சிலர், அந்த நேரத்தில், விநோதமாக கதவு தட்டும் சத்தத்தைக் குறித்துக் கூட கனவு கண்டார்கள். பின்னர், நள்ளிரவில், மணவாளன் வந்தார், அதற்கேற்ப “இதோ மணவாளன்! அவருக்கு எதிர்கொண்டுபோகப் புறப்படுங்கள்!” எனும் அறிவிப்புகளும் கொடுக்கப்பட்டன.

வில்லியம் மில்லரைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஏமாற்றமடைந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு, அதாவது 1874இல், இந்தப் பிந்தைய சத்தம் ஒலித்தது என்று அநேக வேத மாணவர்கள் நம்புகிறார்கள். இயேசு மாம்சத்தில் திரும்பி வந்ததாக அவர்கள் கூறுவதில்லை; மாறாக, அவர் ஒருபோதும் மாம்சத்தில் வரமாட்டார் என்றும், அவர் இனி ஒருபோதும் மாம்சமானவர் அல்ல என்றும், அவர் “தாம் முன்பிருந்த இடத்திற்கு ஏறினார்” – தேவதூதர்களைக் காட்டிலும் மேலான – ஆவிக்குரிய தளத்திற்குச் சென்றுவிட்டார் என்றும் அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில், அவருடைய பரோஷியாவிற்கும் அவருடைய எபிப்பானியாவிற்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை வேதாகமம் தெளிவாக வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது என்கிற உண்மைக்கு நம்முடைய கவனத்தை இந்த வேதமாணவர்கள் ஈர்க்கிறார்கள். பரோஷியா என்கிற வார்த்தை பிரசன்னத்தைக் குறிக்கிறது. எந்த அர்த்தத்திலும் அது கண்ணுக்குத் தெரிகிற வகையில் பிரசன்னமாகியிருப்பதைக் குறிப்பதில்லை. எபிப்பானியா என்ற வார்த்தை ஏற்கனவே பிரசன்னமாகியிருக்கிறவரை வெளியரங்கமாக்குவதை குறிப்பிடுகிறது. இந்த சுவிசேஷ்யகத்தின் முடிவில், கிறிஸ்து மனுஷருடைய கண்களுக்குப் புலப்படாதவகையில் பிரசன்னமாகியிருப்பார் என்றும், குறிப்பாக அவருடைய சபையில் ஒரு வேலையை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருப்பார், அது என்னவெனில், ராத்தல் மற்றும் தாலந்துகளின் உவமைகளில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளபடி, உண்மையுள்ளவர்களுக்கு வெகுமதியளித்து, நம்முடைய பாடத்தின் உவமையில் கூறப்பட்டதுபோல், “புத்தியுள்ள கன்னிகைகளை” ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார் என்றும் இந்த வேதமாணவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

புத்தியுள்ள கன்னிகைகளைப் பிரித்தெடுக்கும் இந்த வேலையின் முடிவில், முதலாம் உயிர்த்தெழுதலின் மகிமைவாய்ந்த மறுரூபமாக்குதலின் வாயிலாக அவர்கள் தங்கள் எஜமானருடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசித்தபிறகு, இம்மானுவேலின் எபிப்பானியா, வெளியரங்கமாக்குதல் வெளிப்படுத்தப்படும். “அவர் வெளிப்படும்போது நீங்களும் அவரோடுகூட மகிமையிலே வெளிப்படுவீர்கள்” (எபே3:4). “...நீதியாகிய ஆக்கினையைச் செலுத்தும்படிக்கு..ஜுவாலித்து எரிகிற அக்கினியோடு..வெளிப்படுவார்” (2தெச1:7,8). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உலகத்திற்கு கிறிஸ்து தம்மை வெளிப்படுத்துவது, “புத்தியுள்ள கன்னிகை” வகுப்பாருக்கு அவர் தம்மை வெளிப்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து நடக்கும். மாம்சத்தில் இயேசுவைக் காண்பதன் மூலமாக அல்லாமல், மாறாக “யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினதுமுதல் அக்காலமட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலமாகிய” உலகத்தின்மீது வரப்போதும் மகா உபத்திரவக் காலத்தைக் காண்பதன் மூலமாக, அவர் தம்முடைய மாபெரும் வல்லமையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, தம்முடைய நீதியின் ஆளுகையைத் தொடங்கிவிட்டார் என்பதை உலகம் அறிந்துகொள்ளும் – தானியேல் 12:1; மத்தேயு24:21.

விளக்குகள் மற்றும் எண்ணெய்

இந்த வேதமாணவர்களின் கருத்துக்கள் நமக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக உள்ளன. அவர்களின் அனைத்து முடிவுகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், ஏற்கப்படாவிட்டாலும், அவை குறைந்தபட்சம் கருத்தில் கொள்வதற்கேனும் தகுதியானவையாக இருக்கின்றன. ஏனெனில் முன்னர் புரிந்துகொள்ளப்படாத சில வேதவாக்கியங்களுக்கு ஒரு புதிய விளக்கத்தை அவர்கள் வழங்குகின்றார்கள். அவர்கள் காலங்களையும் வேளைகளையும் சரியாகப் பிரித்திருக்கிறார்களா என்பது மற்றொரு காரியமாகும். அந்தக் காரியத்தில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தன்னுடைய சொந்த நிதானிப்பைப்பயன்படுத்தவேண்டும். இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாம் இந்த உவமையைப் பின்பற்றுவோமாக; ஏனென்றால். உவமையின் விதிமுறைகளையும். நிபந்தனைகளையும் பயன்படுத்த முடிகிற வேறு ஏதாவது காரியம் இருக்கிறதா என்பதை நாங்கள் அறியோம்.

எல்லா “கன்னிகைகளும்” “இதோ மணவாளன்!” – எதிர்பார்க்கப்பட்டவர் வந்திருக்கிறார் என்கிற செய்தியைக் கேட்கிறார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்பார்கள் என்பது அர்த்தமல்ல – அதற்கு மாறாகவே நடக்கும். அந்தச் “சத்தம்” உண்டான காலத்தில், அது நூறுபது வருடங்களாக இருந்தாலும், அதற்கு அதிகமாக இருந்தாலும், அதற்குக் குறைவாக இருந்தாலும், சத்தம் வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் வரையில், அதைக் கேட்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். கன்னிகை வகுப்பார் அனைவரும் அதைக் கேட்கவேண்டும்.

சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, உவமையில் கூறப்பட்ட “எண்ணெய்” பரிசுத்த ஆவியையும், “விளக்குகள் அல்லது தீவட்டிகள்” வேதாகமத்தையும் குறிக்கின்றன. இந்தக் கன்னிகைகள் அனைவரிடமும் வேதாகமமும், அதிலிருந்து கிடைத்த கொஞ்சம் வெளிச்சமும் இருந்தது; ஆனால், தங்கள் இருதயங்களில் போதுமான அளவிற்கு சத்திய ஆவியை வைத்திருப்பவர்களால் மாத்திரமே அதை தக்கவைக்க முடியும். மற்றவர்களுக்கோ விளக்கு மேற்கொண்டு எரியாமல் அணைந்துபோய்விடும். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையோடு தொடர்புடைய வேதாகம தீர்க்கதரிசனங்களைப் புரிந்துகொண்டு, அதனைப் பயன்படுத்துவது நிறுத்தப்படும்.

பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதற்கான ஒரே ஒரு வழி

“புத்தியுள்ள கன்னிகைகள்”, செய்திக்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக தங்கள் விளக்குகளை ஆயத்தப்படுத்தினார்கள் (trimmed), அதாவது, அவர்கள் வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தனர். பழங்காலத்து பெரியோர் பட்டணத்தாரைப் போலவே, இவர்கள் “காரியங்கள் இப்படியிருக்கிறதா என்று தினந்தோறும் வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள்” (அப்17:11). இதனால், அவர்கள் தங்கள் விளக்குகளில் ஒளியையும், அதோடுகூட அவர்களின் இருதயங்களில் “எண்ணெயாகிய” பரிசுத்த ஆவியையும் பெற்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது, “புத்தியில்லாதவர்கள் புத்தியுள்ளவர்களை நோக்கி : உங்கள் எண்ணெயில் எங்களுக்குக் கொஞ்சங்கொடுங்கள்” என்றார்கள். அதாவது, உங்களைப்போலவே நாங்களும் வேதாகம ஆராய்ச்சியில் ஆர்வமாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம், ஆனால் இந்த விஷயங்கள் இனிமேலும் எங்களுக்கு ஆர்வமாயிருக்கவில்லை. ஆகவே, உங்கள் எண்ணெயில் (ஆவியை) எங்களுக்குக் கொஞ்சங்கொடுங்கள்! என்பதாகும்.

எவ்வாறாயினும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதற்கு ஒரே ஒரு வழி உள்ளது. அது கர்த்தரிடமிருந்தும். அவருடைய சொந்த நிபந்தனைகளின்பேரிலுமே கிடைக்கும். எண்ணெய் புதிதாக பெறவேண்டுமானால், கர்த்தருடனான நமது உடன்படிக்கையையும், அவருக்காகவும் சத்தியத்திற்குமான நம்முடைய வைரக்கியத்தையும், நீதியின் கொள்கைகளுக்கான நம்முடைய உண்மைத்தன்மையையும் நாம் நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். இதற்கு நேரமும், வேதத்தைக் கற்குதலும் விலையாயுள்ளது. ஒருவேளை, அதற்காக இம்மைக்குரிய இந்த வாழ்க்கையின் விஷயங்களில் சிலவற்றைப் புறக்கணிக்க வேண்டியிருக்கும். இது ஐசுவரியம் மற்றும் புகழ்க்காக போராடாமல், அவற்றைக் கைவிடுவதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. பிதாவாகிய தேவனுடன் நெருங்கி ஜீவிப்பதை இது அர்த்தப்படுத்துகின்றது.

இவைகளே விலையேறப்பெற்ற எண்ணெயை வாங்குவதற்காக கொடுக்கப்படும் விலையாகும். இந்த எண்ணெய், அதை வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஒளியைக் கொடுக்கும். ஆகவே புத்தியுள்ள கன்னிகைகள், ‘பரிசுத்த ஆவி என்னும் எண்ணெய் தங்களுக்கென்று அளவாகவே இருக்கிறது, அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக இல்லை’ என்று தெரிவித்தார்கள். பின்னர், சம்பூரணமாய்க் கொடுப்பவரும் கடிந்துகொள்ளாதவருமாகிய தேவனிடம் செல்லுமாறும், அவருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலமும், வேதவாக்கியங்களை ஆராய்வதன் மூலமும் இடுக்கமான பாதையில் குருவின் வழிகாட்டுதலை நெருக்கமாய்ப் பின்பற்றுவதன் மூலமும் எண்ணெயைப் பெறும்படியும், எண்ணெய் போதாமலிருக்கும் தங்களுடைய சகோதரர்களிடத்தில் அறிவுறுத்தினார்கள்.

கதவு மூடப்படுதல்

இதற்கிடையில், இறுதியாக முன்குறிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையில் கடைசி நபர் உள்ளே செல்லும்வரையில், மேற்கொண்டு யாரும் உள்ளே பிரவேசிக்கமுடியாது என்பது வரை, “புத்தியுள்ள கன்னிகைகளில்” ஒருவர் பின் ஒருவராக – திரையைத்தாண்டி – உள்ளே சென்று கொண்டிருந்தனர். “அப்போது கதவும் அடைக்கப்பட்டது” – மத் 25:10

முன்பு, நம்முடைய தவறான புரிதலினால் நாம் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருந்தோமெனில், புத்தியுள்ள கன்னிகை வகுப்பார் உள்ளே சென்றபின், இந்தக் “கதவு” மூடப்படுவதென்பது, எல்லா புத்தியில்லாத கன்னிகைகளும் மற்றும் எஞ்சியிருக்கும் மனுக்குலத்தார் அனைவரும் தேவனுடைய தயவிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதை – நித்திய வேதனைக்கு தள்ளப்படுவதை – குறிப்பதாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். இருப்பினும், பிதா யாருக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதற்குப் பிரியமாயிருக்கிறாரோ, அந்தச் சிறுமந்தையாகிய இராஜ்ய வகுப்பாரை அடுத்து, “கதவானது” மூடப்படுவதாக நாம் இப்போது கவனிக்கிறோம். மற்றவர்களால் ஒருபோதும் அந்த இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கமுடியாது என்றாலும், தேவன் அவர்களுக்கு மற்ற ஆசீர்வாதங்களை வைத்திருக்கிறார், இவை அனைத்தும் இராஜ்ய வகுப்பாராகிய கிறிஸ்து மற்றும் அவருடைய மணவாட்டியின் மூலமாக வரும்.

பிற்பாடு, புத்தியில்லாத கன்னிகை வகுப்பார் எண்ணெயாகிய பரிசுத்தஆவியை சரியான அளவில் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதையும், அதனால் அவர்களால் தங்களுடைய தீவட்டியிலிருந்து வெளிச்சத்திற்குப் பெறுமுடியும் என்பதையும் உவமை காட்டுகிறது; அதாவது, யுகத்தின் முடிவு வந்துவிட்டது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டு, இராஜ்யத்தின் கதவு தங்களுக்குத் திறக்கப்படவேண்டும் என்று ஆர்வத்துடன் விரும்பி, ஜெபத்தில் “தட்டுகிறார்கள்” என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு கர்த்தர் அளிக்கும் பதில், “என்னால் உங்களை அடையாளம் காணமுடியவில்லை. ஒரே ஒரு மணவாட்டி வகுப்பார் மாத்திரமே உள்ளனர், அவர்களும் ஏற்கனவே என்னிடம் உள்ளே வந்துவிட்டனர்” என்பதாகும்.

இதைக் கருத்தில் கொண்டவர்களாய், கர்த்தருக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்கள் அனைவரும் ஊக்கமாக விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும். ஆவியால் நிரப்பப்பட்டு, தங்கள் விளக்குகளை ஒழுங்குபடுத்தி, அதனை எரியச் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். அவருடைய பரோஷியாவின் அர்த்தத்தில், மணவாளன் வரும் நாளையாவது, நாளிகையையாவது ஒருவரும் அறியமாட்டார்கள். இருப்பினும், அவர் வந்தபிறகு, கன்னிகைகள் அனைவரும் அவருடைய பிரசன்னத்தை அறிந்திருக்கவேண்டும். அதைப் பற்றி அறியாத எவருக்கும், எந்த அளவு அறியாதிருக்கிறாரோ அந்த அளவிற்கு, தான் மணவாட்டி வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்கான ஆதாரம் இல்லாதிருப்பார்கள்; புத்தியில்லாத கன்னிகைகள்கூட மணவாளனுடைய பிரசன்னத்தை அறிந்திருந்தார்களே.

உவமையில் புத்தியில்லாத கன்னிகைகளுக்கு என்ன நேரிடும் என்று கர்த்தர் சொல்லவில்லை; ஆனால் மற்ற வேதவாக்கியங்கள், உலகத்தின்மீது வரவிருக்கும் மகா உபத்திரவக் காலத்தில் குறைந்தபட்சம் ஒரு பகுதியினூடே அவர்கள் கடந்துசெல்லுவார்கள் என்றும், இறுதியாக அவர்கள் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, அவர்கள் சிங்காசனத்தில் அமரும் அவருடைய உடன்-கதந்தரர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டார்கள். மாறாக, மணவாட்டியினுடைய கனத்துக்குரிய ஊழியர்களாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருப்பார்கள். அவர்கள் “மணவாட்டிக்குப் பின்னாலே செல்லும் அவளுடைய தோழிகளாகிய கன்னிகைகள்” என்று வேறு இடங்களில் பேசப்படுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் இறுதியில் இராஜாவின் முன்னிலையில் கொண்டுவரப்-படுவார்கள் மற்றும் இராஜ்யத்தின் பணியில் ஒரு கீழான பங்கைப் பெற்றிருப்பார்கள்(சங்கீதம் 45:14-16). அதற்கடுத்த வரிசையில் மாம்சீக இஸ்ரேயேலரும், பூமியின் சகலகுடிகளும் ஆயிரமாண்டுகள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள், அவர்கள் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து நீதிக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கும் உயர்த்தப்படுவார்கள் - அல்லது இதில் தவறுவார்களானால் மாற்றமுடியாத அழிவை இரண்டாம் மரணத்தில் அடைவார்கள். இதிலிருந்து எந்த மீட்பும் இல்லை.
